

การเสริมสร้างวัฒนธรรมองค์กรตามมาตรฐานทางจริยธรรม ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๘

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแดง

อำเภอนาเชือก จังหวัดมหาสารคาม

การบริหารจัดการองค์กรแบบยั่งยืนถือว่ามีส่วนสำคัญที่จะขับเคลื่อนองค์กรได้อย่างเหนือชั้น ดังนั้น การเสริมสร้างวัฒนธรรมองค์กรถือเป็นกลไกสำคัญที่จะทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแดง ขับเคลื่อนองค์กรให้เจริญเติบโต จะเห็นได้ว่าองค์กรที่มีวัฒนธรรมที่ชัดเจน บุคลากรในองค์กร ทุกคนรับรู้รับทราบ เข้าใจ เข้าถึงและแสดงพฤติกรรมที่บ่งบอกความเป็นตัวตนขององค์กรนั้น ๆ เป็นแนวปฏิบัติจนเป็นนิสัย เกิดความรัก สามัคคี จะทำให้องค์กรดังกล่าว ยืนหยัด กระเสาะความนิยมและรักษาความมีเสถียรภาพ ขององค์กรได้อย่างยั่งยืน สืบไป โดยไม่มีผลกับการเปลี่ยนแปลงของบุคคลที่เข้ามาหรือย้ายออกไป และเป็นองค์กรที่มีความแข็งแกร่งและ ยั่งยืน ร่วมกันสร้างวัฒนธรรมองค์กรตามมาตรฐานจริยธรรม เมื่อวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๖๘ เวลา ๐๘.๓๐ น. โดยมีแนวหลักปฏิบัติ ดังนี้

๑. การตรงต่อเวลา

ปฏิบัติงานตรงต่อเวลา ประชุมตรงเวลาและเสร็จงานต่อเวลา สามารถจัดการกับงานหรือสิ่งต่าง ๆ ได้อย่างเป็นระเบียบจะช่วยให้งานสำเร็จได้ด้วยดี

๒. การแต่งกาย

ควรแต่งกายให้สุภาพเหมาะสมกับงานดูดีแบบมืออาชีพ ตามธรรมเนียม เพราะการแต่งกายเป็นสิ่งสำคัญต่อภาพลักษณ์และบุคลิกของแต่ละคน เครื่องแต่งการที่ดีจะช่วยเสริมสร้างบุคลิกภาพให้งานสมวัย

๓. การทำงาน

พนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแดง ทำงานด้วยความซื่อสัตย์ โปร่งใส และตรวจสอบได้ สิ่งเหล่านี้ คือหัวใจของการทำงานที่จะก่อให้เกิดการสร้างศรัทธา ทั้งต่อตัวเองและต่อองค์กร

รูปแบบของวัฒนธรรมการทำงานองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแดง

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแดง ได้มีการเสริมสร้างวัฒนธรรมองค์กรเพื่อเป็นค่านิยมที่พึงงาม และกำหนด สู้คนรุ่นใหม่ อย่างยั่งยืน สอดคล้องกับวิสัยทัศน์พันธกิจ เป้าประสงค์ขององค์กรโดยมีการเสริมสร้าง วัฒนธรรมองค์กรด้วยการสื่อสารในวงกว้าง ส่งผลให้เกิดการดำเนินงานที่ดี บุคลากรมีความผูกพันกับองค์กร และ ทำให้เกิดการร่วมมือในการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ จนเกิดเป็นวัฒนธรรมองค์กรขององค์กร ถ่ายทอด และถือปฏิบัติกันมาจนถึงปัจจุบัน ได้แก่

๑. การบริหารแบบมีส่วนร่วม โดยกำหนดการประชุมหัวหน้าส่วนราชการ ทุกวันพุธ ประชุม พนักงานประจำเดือน/สัปดาห์ ที่ ๑ ของเดือนเพื่อรับฟังความคิดเห็น และข้อเสนอแนะในการดำเนินงานต่าง ๆ เพื่อนำมาสู่การพัฒนาองค์กร

๒. การสื่อสารที่เป็นรูปแบบเป็นทางการและไม่เป็นทางการ ทางองค์การบริหารส่วนตำบล หนองแดงได้ใช้ช่องทางในการสื่อสารทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ เช่น การสร้างกลุ่ม Line/Facebook และ Website ขององค์กรขึ้นเพื่อใช้ในการแจ้ง สื่อสาร ส่งข่าว ประชาสัมพันธ์กิจกรรมต่าง ๆ โดยเปิดโอกาสในการ สื่อสารให้บุคลากรทุกคนอ่านและแสดงความคิดเห็น เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและให้เกิดความรวดเร็วในการ ปฏิบัติงาน

๓. ผู้บังคับบัญชารับฟังความคิดเห็นของผู้ใต้บังคับบัญชาด้วยกัลยาณมิตร (ชวนคิด ร่วมทำ)

๔. ทำงานแบบพี่สอนน้อง (นิเทศภายในแบบ คู่ Buddy หรือ แบบคู่สัญญา)

๕. อัตลักษณ์องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแดง “แต่งกายดี มีมารยาท” หมายถึง การให้เกียรติ เคารพซึ่งกันและกัน สุภาพอ่อนน้อม เคารพผู้ใหญ่การยิ้มไหว้ทักทายกัน ระหว่างบุคลากรด้วยกัน

เครื่องมือที่นำมาใช้ในการเสริมสร้างวัฒนธรรม

๑. การมีส่วนร่วม (Participation) การที่จะนำพาองค์กรให้มีวัฒนธรรมที่เด่นชัดไปสู่ความยั่งยืน ได้นั้น การมีส่วนร่วมในองค์กรของบุคลากรทุกคนตั้งแต่ผู้อำนวยการกอง หัวหน้างาน บุคลากร พนักงานจ้างทุกคน ล้วนแล้วแต่มีความสำคัญและความจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะหากขาดซึ่งความร่วมมือจากทุกฝ่าย และขาดซึ่งความรัก ในองค์กรแล้ว ก็ยากที่จะพาองค์กรไปสู่ความยั่งยืน

๒. การเปิดใจกว้าง (Openness/Candor) สิ่งจำเป็นอีกประการหนึ่งในการเสริมสร้างวัฒนธรรมองค์กรให้แข็งแกร่ง นั่นคือการมีบุคลากรที่มีทัศนคติในการเปิดใจกว้าง ยอมรับความเปลี่ยนแปลง และพร้อมจะยอมรับสิ่งใหม่ ๆ หรือสิ่งที่เป็นนโยบายขององค์กรไปปฏิบัติอย่างจริงจัง และหากมองในมุมกลับกัน หากองค์กรมีบุคลากรที่ปิดกั้น หรือไม่ยอมรับการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ประชากรส่วนใหญ่ในองค์กร ก็สามารถทำนายได้เลยว่า องค์กรนั้นยากที่จะเป็นองค์กรแห่งความยั่งยืน เพราะต่างคนต่างก็เป็นตัวของตัวเอง ไม่สามารถบ่งชี้ได้ว่าวัฒนธรรมองค์กรที่แท้จริงคืออะไร ซึ่งส่งผลต่อภาพลักษณ์ต่อบุคคลภายนอกที่มองเข้ามายังองค์กรนั้น ๆ

๓. ความไว้วางใจและการยอมรับ (Trust and Respect) ในการขับเคลื่อนองค์กรสู่ความยั่งยืนจำเป็นต้องมีความไว้วางใจและยอมรับซึ่งกันและกัน นั่นก็คือการยอมรับในตัวผู้นำและบุคลากรในองค์กรหรือองค์กรด้วยกันเอง โดยเชื่อว่าทุกคนมีความสามารถพร้อมที่จะทำงานและเรียนรู้งานได้ ทุกคนพร้อมที่จะให้ความร่วมมือ ยอมรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกันช่วยกันทำงาน เพื่อไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ จนเกิดเป็นความเชื่อมั่นและความยั่งยืนขององค์กรได้

๔. ข้อผูกพันหรือพันธะสัญญา (Commitment) การจะเสริมสร้างวัฒนธรรมองค์กรอย่างยั่งยืนนั้น ทุกคนทุกระดับในองค์กรจะต้องมีข้อผูกพัน หรือพันธะสัญญาร่วมกันทุกคนที่จะมุ่งมั่นไปสู่เป้าหมาย หรือวัตถุประสงค์ของการทำงานระหว่างผู้บริหาร หรือผู้บังคับบัญชา บุคลากร และพนักงานจ้างทุกคน ที่เป็นข้อผูกมัดที่ว่าทุกคนต้องไม่ล้มเลิกข้อผูกพันหรือพันธะสัญญาดังกล่าว ซึ่งสิ่งนี้จะออกมาในรูปแบบของนโยบายขององค์กร แต่สิ่งหนึ่งซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในยุคปัจจุบันในการบริหารองค์กรอย่างยั่งยืนนั้นคือ “สัญญาใจหรือพันธะสัญญาทางใจ” หากพันธะสัญญาดังกล่าว ได้เกิดขึ้นในใจของบุคลากรในองค์กรทุกคน โอกาสในความสำเร็จของการเป็นองค์กรแห่งความยั่งยืนได้อย่างแน่นอน

๕. ปณิธานในการจัดข้อขัดแย้ง (Conflict Resolution) ไม่ว่าจะป็นยุคอดีต ปัจจุบัน หรือยุคอนาคตก็ตามความขัดแย้งในองค์กรหรือในสังคมก็ยังคงเป็นอุปสรรคประการหนึ่ง ในการนำพาองค์กรให้ฝ่าฟันมรสุมลูกนี้ให้ผ่านพ้นไปพบกับความสำเร็จในการเป็นองค์กรที่มีวัฒนธรรมแห่งความยั่งยืนได้ยาก ดังนั้นผู้บริหารและบุคลากรทุกคนต้องร่วมแรงร่วมใจ และร่วมด้วยช่วยกันที่จะขจัดปัดเป่าความขัดแย้ง ที่มีอยู่ในทุกหนทุกแห่ง องค์กรให้กลับกลายมาเป็นพลังแห่งความคิดสร้างสรรค์ หรือในความคิดเห็นต่างแต่ไม่แตกแยกหรือแตกความสามัคคี เพราะไม่มีความสำเร็จใด ๆ ที่ขาดองค์ประกอบของความรักความปรารถนาดีหรือความสามัคคีของคนในองค์กรหรือในสังคมไปได้

๖. ความเป็นเอกฉันท์หรือฉันทามติ (Consensus) ปัจจัยข้อนี้เกี่ยวข้องกับปัจจัยแห่งความขัดแย้งกล่าวคือเมื่อผู้บริหารสามารถจัดความขัดแย้ง หรือเปลี่ยนความขัดแย้งให้เป็นความคิดที่สร้างสรรค์ให้เกิดขึ้นภายในองค์กรได้แล้วนั้น ความเป็นเอกฉันท์ หรือฉันทามติต่าง ๆ ก็ก็จะเกิดขึ้นติดตามมาทันที ทำให้การบริหารจัดการภายในองค์กร ที่เกิดการเสริมสร้างวัฒนธรรมองค์กรเป็นไปอย่างง่ายดาย หรือมีข้อโต้แย้งน้อยมาก เพราะบุคลากรส่วนใหญ่ในองค์กรเห็นชอบและพูดเป็นเสียงเดียวกันหรือปฏิบัติในแบบอย่างเดียวกัน หากใครที่ไม่ปฏิบัติตามก็ย่อจะกลายเป็นแกะดำในองค์กรได้

๗. การตัดสินใจ (Decision Making) คำว่า “การตัดสินใจ” ในความหมายของการเสริมสร้างวัฒนธรรมองค์กรนั้น หมายถึงการที่ผู้บริหารกล้าที่จะบอกกับบุคลากรทุกคนกล้าที่จะแสดงพฤติกรรมต้นแบบให้กับบุคลากรในองค์กรได้เห็นเป็นแบบอย่าง มิใช่เพียงแถลงเป็นนโยบายเท่านั้น รวมไปถึงการกล้าแสดงที่จะ

ตัดสินใจพิจารณาบริหารจัดการกับบุคลากร ซึ่งไม่ปฏิบัติตนให้เหมาะสมกับวัฒนธรรมองค์กรที่ทุกคนได้มุ่งมั่นทุ่มเท ในการแสดงพฤติกรรมให้สอดคล้องกับวัฒนธรรมขององค์กรที่ปฏิบัติสืบต่อกันมา

๘. การร่วมมือรวมพลัง (Collaboration) เมื่อทุกคนรับรู้รับทราบเป้าหมายแล้ว สิ่งสำคัญในการ นำไปสู่ความสำเร็จก็คือการลงมือปฏิบัติ เมื่อทุกคนร่วมมือกันงานก็จะสำเร็จเป็นไปตามเป้าหมายที่ตั้งไว้สูงสุดเสมอ แม้กระทั่งมดตัวเล็ก ๆ หากรวมพลังกันหรือผนึกพลังกันหลาย ๆ ตัว ก็สามารถที่จะยกอาหารชิ้นใหญ่ ๆ กลับไปยัง รังของมัน

๙. จุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ (Goal and Objective) องค์กรใดที่มีจุดมุ่งหมายและ วัตถุประสงค์ที่ชัดเจนในการกำหนดแนวทางหรือทิศทางในการบริหารองค์กร ก็ย่อมจะทำความฝันหรือวิสัยทัศน์ (Vision) ของตนให้ประสบความสำเร็จได้ตั้งใจ มุ่งมั่นทุกประการ การเสริมสร้างวัฒนธรรมองค์กรก็เช่นกันต้องมี การกำหนดจุดมุ่งหมาย และวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน ซึ่งรวมไปถึงการสื่อสารและกิจกรรมที่ต่อเนื่องภายในองค์กรด้วย เพราะฉะนั้นแล้วก็จะเสมือนกับการเดินป่าที่ไม่มีเข็มทิศย่อมหาทางออกหรือหลุดพ้นจากพัยอันอันตรายหรือ อุปสรรคที่เกิดขึ้นในป่าไปได้

๑๐. การเปลี่ยนแปลงและพัฒนา (Change and Development) องค์กรย่อมที่จะต้องมีการ เปลี่ยนแปลงและพัฒนาต่อไปตามกาลเวลาที่เปลี่ยนแปลงไปตามยุค เศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป เพราะฉะนั้น ผู้บริหารที่ต้องการจะเสริมสร้างวัฒนธรรมองค์กร ก็จะต้องปรับเปลี่ยนรูปแบบพัฒนาการบริหารงานภายในองค์กร และบริหาร “บุคลากร” หรือ “คน” ในองค์กร ให้มีองค์ประกอบครบทั้ง ๙ ประการ ดังที่ได้อธิบายมาข้างต้น จึงจะ ถือได้ว่าทำบริหารองค์กร/ องค์กรมาในแนวทางที่ถูกต้อง และเหมาะสมกับคำว่าองค์กรแห่งความยั่งยืน (Sustainable Organization)

๔. ดำเนินชีวิตตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงควบคู่กับการปฏิบัติตนตามหลักพุทธศาสนา

ขนบธรรมเนียม ประเพณี ดำเนินชีวิตด้วยความไม่ประมาทและมีสติ เพื่อให้สามารถปรับตัวและ ตอบสนองการเปลี่ยนแปลง ในระดับนโยบายสังคมและสิ่งแวดล้อมได้อย่างสมดุล ทำให้ปฏิบัติงานอย่างเต็ม ความสามารถ

องค์กรที่มีวัฒนธรรมชัดเจนพนักงานในองค์กรรับรู้ รับทราบ เข้าใจ เข้าถึง และแสดงพฤติกรรมที่ บ่งบอกความเป็นตัวตนขององค์กรได้อย่างยั่งยืน ก่อให้เกิดการพัฒนาในทุกภาคส่วนขององค์กรในอนาคต